

Er Domfældte under 18 Aar, bliver Dommen paa lige Maade at forkynde for hans Børge.

Er den Anklagede idømt Livsstraf, tilkjendegives det ham ved Dommens Forkyndelse, at Sagen vil blive indstævnet for Høiesteret, og der foretagen, uden at ybere Kald eller Varfel kan ventes.

§ 228.

Er Nogen ved en Nævningerets Dom ifunden Livsstraf, har Retten at erklære sig over, hvorvidt der findes Grund til at anbefale den Domfældte til Venaadning, hvilken Erklæring bliver at indsende med Sagens Akter til Høiesteret.

§ 229.

De til Nævningerne stillede Spørgsmaal og de paa disse afgivne Svar tilføres Tingbogen, hvori ligeledes den affagte Dom og Grundene for samme indføres. Tingbogen underskrives ved hvert Retsmødes Slutning af Rettens Formand.

Kapitel 6.

Om Beviset i Straffesager.

§ 230.

For alt det, som nødvendigt hører med til den i Anklagebeslutningen betegnede Forbrydelses Begreb, skal der føres Bevis. Det Samme finder Anvendelse, forsaavidt der i Henhold til § 205 stilles Spørgsmaal, hvorved der afviges fra Anklagebeslutningen. Mangler der aldeles Bevis for en nødvendig Bestanddeel af Forbrydelsen, uden at det, for hvilket Bevis er tilveiebragt, i og for sig udgjør en særegen Forbrydelse, for hvilken den Anklagede kan sælbes efter Forskrifterne i § 216, forholdes i det Hele efter § 204.

§ 231.

Bevis maa kun føres angaaende Punkter, som vedkomme den Forbrydelse, der lægges Anklagede til Last, men ikke angaaende Handlinger eller Udsagn af den Anklagede eller Andre, som ikke umiddelbart vedkomme den foreliggende Sag, medmindre de Punkter, som

ere dennes Gjenstand, kunne bevises derved, at saadanne Handlinger eller Udsagn ophyses. Bliver der af denne Grund gjort Indsigelse mod et fremsat Spørgsmaal eller mod et Dokument eller anden fremlagt Gjenstand, maa den, der vil føre Beviset, paavise Forbindelsen mellem det omtvistede Bevismiddel og Sagens Gjenstand.

§ 232.

Bevisbyrden paahviler Overanklageren med Hensyn til Forbrydelsens Tilværelse og den Anklagedes Skyld, hvorimod det ikke paaligger ham at bevise, at saadanne særegne Forhold, hvis Tilværelse vilde ophæve eller nedsette Straffskylden, ikke ere tilstede.

§ 233.

Intet maae godtgjøres ved et middelbart eller fjernere Bevis, naar et umiddelbart eller nærmere kan tilveiebringes. Indholdet af et Dokument maa saaledes ikke godtgjøres ved Vidner, medmindre det kan paavises, at Dokumentet ikke kan staffles tilstede, og tidligere Udsagn af et Vidne i Reglen ikke godtgjøres ved at oplæse, hvad der desangaaende er nedskrevet, see § 191.

§ 234.

Har den Anklagede under den forudgaaende Undersøgelse afgivet Tilstaaelse eller Forklaring, som kan faae Indflydelse paa Sagens Bedømmelse, føres Beviset herfor, naar Tilstaaelsen eller Forklaringen er afgiven for Dommeren, og den Anklagede i Henhold til § 86 er bleven behørig advaret af denne, ved at oplæse den afgivne Tilstaaelse eller Forklaring, men i alle andre Tilfælde ved at føre de Politiebedsmænd og Betjente, til hvem eller i hvis Nærværelse den er afgiven, som Vidner. Vidnet er berettiget til at eftersee de Forundersøgelser vedkommende Akter, men maa ikke forklare om nogen Ytring af den Anklagede, naar det ikke, ved at see samme gjengivet, med Bestemthed erindrer, at en saadan er falsk.

§ 235.

En Tilstaaelse af en Anklaget kan ikke benyttes som Bevis imod ham, naar den er fremkaldt ved Løfter eller Trusler. Paastaar den Anklagede, at saadanne Løfter eller Trusler